

TEMİZ TOPLUM, TEMİZ SİYASET, “TEMİZ ELLER”İ KİM İSTİYOR?

- ✔ Bizler isteklerimizin yılmaz takipçisi olacağız. Halktan yana, emekten yana , barıştan yana, halkların kardeşliğinden yana, yolsuzluk ve yoksulluk düşmanlarından yana politikalarımızın ısrarlı takipçisi olacağız.
- ✔ Bizler Ahmet Arif'in "33 kurşun" şiirinde bahsettiği katliamı yapan zihniyet cezalandırılсын derken, onlar bu zihniyeti devlete hakim kıldılar.
- ✔ Bizler Sabahattin Ali'nin, Musa Anter'in, Muammer Aksoy'un Çetin Emeç'lerin , Abdi İpekçi'lerin, Uğur Mumcu'ların, Hırant Dink'lerin ve nice aydınların katilleri bulunsun ve yargılansın diye sokaklara dökülürken, onlar katilleri koruyordu.
- ✔ Bizler işkencecilerden hesap sorulsun derken , onlar işkencecileri ödüllendiriyorlardı.
- ✔ Bizler yolsuzluklara son verilsin, her kuruşun hesabı sorulsun, Kemal Horzum, Kemal Ilıcak gibi banka hortumcularından ve diğerlerinden hesap sorulsun diye bağırdık, onlar sus pus oluyorlardı. Yalnız bir tanesi "verdimse ben verdim" diyordu, utanmadan.
- ✔ Bizler "memura ve emekçilere hak ettikleri ücret verilsin" derken, onlar "benim memurum işini bilir" diyerek yolsuzluğun yolunu gösteriyorlardı.
- Bizler derin devlet içinde yuvalanmış "özel harp dairesi ve kontra gerilla" gibi hücreler dağıtılsın derken, onlar bunların hamiliğine soyunuyorlardı.
- ✔ Bizler "Susurluk aydınlansın, devlet, mafya, siyaset suçüstü yakalandı, bunun üstüne gidilsin" derken ve "sürekli aydınlık için bir dakika karanlık" eylemi yaparken, bunlar "gulu gulu dansı ediyorlar" diyenin dizlerinin dibinde oturuyorlardı.
- ✔ Bizler ülkemizde zaman zaman gündeme getirilen alevi-sunni, sağ-sol, Kürt-Türk çatışmaları emperyalistlere hizmet ediyor derken, onlar bu olayları körüklüyorlardı.
- ✔ Bizler savaşa değil sağlığa, eğitime bütçe derken, onlar savaşa devam kararı alıyorlardı.
- ✔ Bizler İncirlik ve benzeri üsler kapatılsın derken, onlar artık meclis kararı bile olmaksızın sadece bir kararnameyle üslerin kullanım süresini uzatıyorlar.
- ✔ Bizler, ekonomik krizin sorumlusu biz değiliz, faturasını da biz ödemeyeceğiz derken, onlar ekonomik paketlerini hep sermaye sahiplerinden yana yaptılar.
- ✔ Bizler Irak'ta, Gazze'de insanlar öldürülürken sokaklara dökülüyorduk. Onlar bu katliamları yapanlarla eş başkanlığı gündeme getiriyorlardı.
- ✔ Bizler öğrencileri müşteri haline getiren eğitim sistemini eleştirirken, onlar kendi yandaşlarının okul ve dershanelerine öğrenci "müşterilerin" çoğalmasını sağlıyorlardı.
- ✔ Bizler öğrenci yurtları devlet tarafından ücretsiz

olarak öğrencilere tahsis edilsin derken, onlar öğrencileri yurtlarda tarikatların kucağına atıyorlardı.

✔ Bizler "toprak işleyen, su kullananın" derken, onlar toprak ağalarıyla kol kola geziyorlardı. Yetmedi, yurdun bir bölümünü mayın temizleme bahanesiyle birilerine peşkeş çekecekler. Yani satılacak bir şey kalmadığından sıra topraklara geldi.

✔ Daha söylenecek çok şey var. Ama onlar şimdi güya "temiz eller" operasyonu yapıyorlar. Ergenekon operasyonu nereye kadar gidiyorsa, oraya kadar gitmeli. Mesela "deniz feneri"ne, mesela kayıp trilyon davasına , mesela oğlana alınan "gemick" konusuna, mesela ithal edilen mısıra ve yumurtaya, mesela Binali Yıldırım'ın çocuklarına, mesela pırlanta satanlara, mesela bu gereksiz savaşta halk çocukları can verirken, rapor alan Burak Erdoğan'a kadar da gitmeli. Konu kendilerine dayandığı zaman durmamalılar. Şimdi işlerine geliyor. Çünkü gerçek suçlularla birlikte kendi muhaliflerini de susturmaya çalışıyorlar. Mesela "ne darbe, ne şeriat" diyen Türkan Saylan'ı da içeriye atmaya çalıştılar. Çünkü Türkan Saylan'ın yaptığı icraatlar onların politikalarına tamamen zıttı. Türkan Saylan 14 yaşındaki bir kız çocuğunu karanlığın pençesinden kurtarıp okula gönderiyordu, onu içeri almaya çalıştılar. Ama 14 yaşındaki bir kız çocuğuna tacizde bulunan birini içerden çıkarmaya çalışıyorlardı. TMMOB ve paralel görüşte olanlar "12 eylül yasaları değişsin , darbeciler yargılansın" derken, onlar duymazlıktan geliyorlardı. Ve bizler alanlarda sürekli haykırıyorduk "NE ŞERİAT, NE DARBE" diye ve haykırmaya devam edeceğiz. Tıpkı 1 Mart tezkeresinde olduğu gibi. 1 Mart tezkeresinde sesimiz gür çıkmıştı. Çünkü duyarlı kesimlere konu çok iyi anlatılmış ve katılım o oranda fazla olmuştu. Halkların haklı talebi karşısında bugünkü Başbakan ve şimdiki Cumhurbaşkanı da o günkü Başbakandı ve tezkerenin geçmesini istemelerine rağmen tezkere Meclisten geçmemişti. Ben inanıyorum ki yukarıda saydığımız olumsuzlukların gidişatını çıkaracağımız gür seslerle durdurabiliriz. İşte bunun için biz TMMOB üyeleri yapılacak etkinliklere daha sık ve daha kalabalık katılmamız. Katılımın çok ve etkin olması haklı taleplerimizin siyasi erk tarafından dikkate alınmasına neden olacaktır.

Sorunların çözümünün gelecek kuşaklara bırakılmaması dileğiyle,

Yaşasın halkların kardeşliği!

Yaşasın tam bağımsız, sanayileşmiş demokratik Türkiye!

Ali ÖZDEMİR
Makina Mühendisi

ŞEHİR

Hayalleri erteleme ülkesinin ertelenmiş bir şehri burası...

Devrin para babalarının sadece zevk-ü sefasına ev sahipliği yapmış ve sonrasında da tüm çıplaklığı, büyüklüğüyle ters orantılı medeniyeti ve yoksunluklarıyla ortada kalmış bir yerde, terk etmek fikrinden uzak kalmaya çalışarak akil bir şekilde hayatta kalmayı sürdürmek...

Pek çoğumuz rastlamışızdır, bir başka şehirden biriyle tanışma sırasında nereli olduğumuzu söylediğimizde karşılaşılan tepkiye. Ne yazık ki ortam, aslına uygun olmayan kötü görüntülerin ve bize ait olmayan yaftaların ortadan kaldırılmasına destek olmaktan çok, yakıştırılan her olumsuzluğun üzerimize daha da çok yapışmasına yataklık etmeye devam ediyor.

**"Bir başka ülkeye, bir başka denize giderim",
dedin,
Bundan daha iyi başka şehir bulunur elbet.**

Büyüklüğü ve şehirleşmeye başlama zamanı bizden daha geride olan şehirlerin bugün nasıl da serpildiklerine, yönlerini tayin edip ne şekilde ilerleyeceklerini ellerinden geldiğince belirlediklerine ve bir adım ötesinde nasıl da kent olabildiklerine tanık oluyoruz.

Sözcüklerin çok karamsar göründüklerinin farkındayım ama ne yazık ki;

İki milyonun eteklerine varmış nüfusuyla hala -biri belediye meclis toplantılarına, parti kongrelerine, muhtarlar toplantısına vs ev sahipliği yapma yükünden bir türlü kurtulamamış - toplam iki adet kapalı ve büyük sayılabilecek tiyatro salonuna sahip bir "kent" ve bu gidişata karşı sesini gerektiği yerde bir türlü çıkaramamış bir "kentli" den;

Bir şehri yönetmenin sadece, ortasında kocaman havuzlar ve fiskiyeli toprak bulunan büyük kavşaklar yapmak ve olur olmadık yerlere ışıklandırmadan yoksun, insanların dinlenme alanları olmaktan uzak parklar döşemek olduğunu düşünen zihniyetlerin yıllardır koltuklarına perçinlendiği bir "kent" ve zalimlikleri görüp müdahale edememek konusunda dönemlerdir üstün başarısını (!) korumuş, kendi seçimlerinin mazlumunu bir "kentli" den;

Bir zamanlar şehrin dışında olarak tasarlanmış ve büyüme sonucunda tam olarak şehrin merkezinde kalmış olan stadi yıkararak, yerine bir kenti kent yapan en büyük simgelerden olan bir meydan yaratamamış bir "kent" ve aynı şehri ortak yaşam alanı olarak paylaşanların ortaklık ve önem sıralaması kavramlarını yitireli kaç dönem olmuş sayamadığım bir "kentli" den söz ediyorum.

**Yeni bir ülke bulamazsın.
Bu şehir arkandan gelecektir.**

Etkinin tepkiyi muhakkak yarattığı gerçeğinden yola çıkarak, kentli olmak düşüncesinin öncelikle nereden başladığının bir önemi olmadığı kanısındayım. Çünkü her nereden başlanırsa başlansın - yerel yönetimler akraba zengin etme kurumları olmaktan çıkarılıp, bu kentin asıl sahiplerine hak ettikleri değeri vermekle işe başlanabilir; ya da kent sakinleri seçim öncesi her şeyden şikayet edip, sandıkta saçmalamayı bırakarak hak ettiklerini alabilecekleri gerçek araçları seçmeye karar verebilirler fark etmez - sonuçta kazanan kent ve kentli olacaktır.

**Ömrünü nasıl tükettiysen burada, bu köşecikte
Öyle tükettin demektir bütün yeryüzünde de.**

Ve artık diyorum ki, uyanmak ne kadar can yakarsa yaksın, kabukları kırmak ne kadar kanatırsa kanatsın ve bir yerlere varmak süresi isterse alabildiğine belirsiz olsun; düşünmek, uygulamak, seçmek, seçilene denetlemek ve yönetime katılmak bizim elimizde.

Sen Adana'sın, büyük küçük fark etmez, yeter ki bir şey düşün!

Önder Ziya PAYLAR
Endüstri Mühendisi

Şiir: Konstantin KAVAFİS

EŞİT VE PARASIZ EĞİTİM MÜMKÜN !!

Türkiye’de eğitimin parasız bir kamu hizmeti olarak algılandığı zamanı hatırlamak, günümüz gençleri için pek de kolay bir şey değil. Biz gençler eğitim, sağlık gibi kamusal hizmetlerin özelleştirilmeye başladığı dönemlerde doğduk ve hayatımız boyunca eğitimin parasız olduğunu gösterecek örneklerle karşılaşmadık.

Ancak, eğitimin parasız olduğu zamanlara bakmak için çok da geçmişe gitmeye gerek yok. Son 25-30 senelik dönem eğitimin paralılaştırılmasını ve bir kamu hizmeti olarak tasfiyesini görmek için yeterli.

Üniversitelerin paralılaştırılması ve piyasaya açılması sürecinin temeli 1980 yılına dayanmaktadır. 12 Eylül darbesinin ürünü olan YÖK, neo-liberal politikaların üniversitelerde uygulanması misyonunu üzerine aldı. YÖK 1981 de kurulduktan sonra her dönem ödenmesi gereken harçlar yasallaştırıldı. 1984 yılında ilk harçlar alınmaya başladı ve aynı zamanda ilk özel üniversite olan Bilkent kuruldu.

Daha sonra 1994 yılında TUSİAD’ın yayımladığı "Türkiye’de ve Dünyada Yükseköğretim, Bilim ve Teknoloji" raporuyla birlikte piyasa kurallarıyla yönetilen ve piyasaya ucuz iş gücü sağlayan hedef

üniversite modeli oluşturuldu. Eğitimi piyasa mantığının hegomoyasına bırakan bu model, kamusal bir hizmet olarak üniversite eğitiminin tasfiyesini de içermektedir. Raporun en çarpıcı amaçlarından biri "üniversitelerin bilimsel bilgi yerine, kullanışlı ve para getiren bilgi üretimine" yönelmesidir.

Teknokentler dönüşümün bir parçası oldu.

26 şubat 2001’den sonra üniversiteler içinde açılan tekno-kentler, şirketlerle teknolojik ve bilimsel bilginin ticarileştirilmesinin önünü açtı. Aynı yıllarda başlayan paralı yaz okulu ve ikinci öğretim uygulamaları da üniversitelerin paralılaştırılmasının mihenk taşlarından oldu.

Türkiye’de AKP dönemi başladıktan sonra kamusal hizmetlerin tamamında hızlandırılan tasfiye süreci eğitimde de kendini çok yoğun hissettirdi.

2007 yılında Cumhurbaşkanı Abdullah Gül tarafından YÖK başkanı olarak atanan Yusuf Ziya Özcan ile birlikte üniversitelerin paralılaştırılması yeni bir evreye girdi. AKP’ nin üniversiteler üzerinde tam egemenlik kurmaya çalıştığı bu dönemde "üniversiteye parası olmayanın gitmemesi gerektiği ve

parasız eğitimin olamayacağı " gibi söylemler öne çıktı. 2009'a gelindiğinde Yusuf Ziya Özcan'ın açıklamaları sözde kalmadı ve üniversitelerin paralılaştırılması süreci hız kazandı. Türkiyede 97 devlet üniversitesine karşılık, 45 özel üniversite bulunmaktadır artık. Bu özel üniversitelerin 19'u Yusuf Ziya Özcan döneminde açılmıştır. Milyonlarca emekçi çocuğu için artık eğitim paralıdır. İktidar sahipleri medyada, parasız eğitim isteyenleri "**marjinal**", "**zama-na ayak uyduramayan**" ve edepsiz ilan etmektedirler. Eşit ve parasız eğitim isteğinin gerçekçi olmadığı yalanları ile parasız eğitimi unutturmaya çalışıyorlar.

Herkese eşit, parasız eğitim verilemez deniliyor. Yalan söyleniyor!

Dünyanın her yerinde üniversite eğitiminin paralı olduğu ve bunun aksinin mümkün olmadığı yalanları pazarlanıyor. Sovyetler Birliği gibi eğitim ve bilim alanlarında önemli atılımlara ev sahipliği yapan örnekleri bir kenara bıraktığımızda bile, Avrupa ve hatta Türkiye de dâhil olmak üzere dünyanın birçok ülkesinde üniversite eğitiminin ücretsiz olabildiğini, olduğunu görürüz. Bir taraftan "**dünyada örneği yok**" bir taraftan da "**kaynağı yok**" denen parasız eğitimin, örneği de kaynağı da var. Kaynakları çok daha sınırlı bir ülke olan Küba'da eğitime ayrılan bütçe toplam bütçenin %9,8'ini oluşturuyor ve eğitim tamamen ücretsiz. Eğitimin ücretsiz olmasına ek olarak öğrencilerin entelektüel gelişimi devlet tarafından teşvik ediliyor. Örneğin; öğrencilerin sinemaya, tiyatroya, konsere rahatça gidebilmesi için ciddi bir maddi destek devlet tarafından sağlanıyor.

Bugün Türkiye'de özel vakıf üniversitelerinin bütçelerinin %45'e varan bir bölümünün devlet tarafından yasayla öngörülmüştür. YÖK yasasının ek 18. maddesinde, 26.6.2001 tarihinde sessiz sedasız yapılan bir değişiklik ile, özel vakıf üniversitelerine "**devlet yardımı yapılabilir hükmü**", "**devlet yardımı yapılır**" biçimine dönüştürülerek bu katkı kesin bir zorunluluk haline getirilmiştir. 2009 yılında Maliye Bakanlığının bütçesinden özel vakıf üniversitelerinin kasasına 17 trilyon liradan fazla para akıtılmıştır.

Dikkat ediniz, yeni para ile 17 trilyon lira! Bu miktar da her geçen gün artmaktadır. Bu miktar ile binlerce öğrencinin ücretsiz ve sağlıklı koşullarda, yurtlarda barındırılması mümkündür. Halkın cebinden çıkan bu para üniversite patronlarının hizmetine sunulmaktadır. Özel vakıf üniversitelerinin kent arazilerini ve ormanları ucuza kapatarak sağladıkları rant da cabası.

Türkiye'de eğitimin eşit ve parasız olarak sunulabilmesi için öncelikle eğitime ayrılan bütçe artırılmalıdır. Dış borç geri ödemeleri ile her yıl milyarlarca dolar dolandırıldığımızı düşünürsek, "**kaynak yok**" bahanesi geçersizleşmektedir. Sorun hükümetlerin tercihleri ile ilişkilidir.

Bugün Türkiye'nin olanaklarını incelediğimizde açıkça görebiliriz ki, parasız eğitim mümkündür. Yeter ki; Türkiye'de liberal politiklara son verilsin, eğitim sermayenin çıkarları doğrultusunda yapılmasın, patronların cebini doldurmak yerine memleketin ihtiyaçları gözetilsin; bakın o zaman eşit ve parasız eğitim oluyor mu, olmuyor mu?

Olur, bal gibi de olur! Yeter ki biz elimizi taşın altına koyup, parasız eğitim mücadelesini yükseltelim.

Yoksa ne eğitimin parasızlığı kalır, ne de eşitlik....

Utanmazlığa baksanıza! Kimse eğitimin yoksullar için erişilmez olduğunu, paralı eğitimin eşitsizlikleri derinleştirdiğini, parasız eğitimin mümkün ve gerekli olduğunu konuşmasın, kredisini alan susup, otursun istiyorlar.

"Ölümü gösterip, sıtmaya razı etme" politikasının son hamlesi de, birinci ve ikinci öğretim harç zamlarının tamamının yüzde 8 olarak uygulanacağına açıklanmasıyla ortaya çıktı. Öyle ki, sanki tartışılan zam değil de, indirim yapılmış gibi; sanki harçlara yapılan en ufak bir zam eğitimin paralılaştırılmasının bir adımı değilmiş gibi, neredeyse yatıp kalkıp onlara dua etmemizi isteyecekler.

Artık bütün öğrencilerin, velilerin, eğitimcilerin bilmesi gerekiyor: Eğitimin paralılaştırılmasının karşısına dikilmezsek, parasız eğitimin mümkün ve gerekli olduğunu göstermezsek, paralı eğitimin toplumda açtığı yaraları ortaya koymazsak, her sene yaşanan zam maskaralığını elimiz kolumuz bağlı izleriz.

Parasız eğitimi anlatmak için, paralı eğitimi teşhir etmek için bir araya gelelim.

Eşit ve parasız eğitim için kolları sıvayalım...

Taner BİLGİÇ
Ç.Ü. Makina Mühendisliği Bölümü
1. sınıf öğrencisi

YAŞADIĞIMIZ KENTİ TANIYALIM

ZİRAAT BANKASI VE EK BİNASI

1925 – 1989

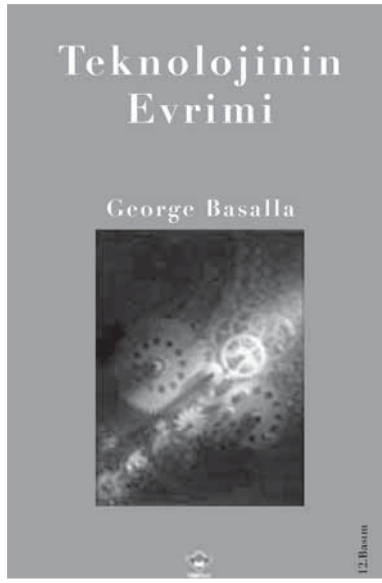
Ek Bina ve Restorasyon

Suzan – Ozan Tüzün

Tepebağ Mah., Abidinpaşa Caddesi

Cumhuriyetin ilk yıllarına ait dönem özellikleri taşımaktadır. Yapı, aynı üslubun devamı olarak üç ayrı etapta inşa edilmiştir. Bodrum kat ve iki normal kattan oluşan yapıda yığma yapım tekniği ile kesme taş malzeme kullanılmıştır. Ancak taş kaplamalı yüzeyi daha sonra sıva ile kapatılmıştır. İki cephe birleşimi kırılarak oluşturulan köşe girişi, üstte payandalı balkon şeklinde çıkması ile yapıya özgün nitelik kazandırmaktadır. Cephede belirgin desteklerle taşınan payandalı geniş saçaklar, girişin her iki yanında yer alan kemerli pencereler, güney cephesi boyunca pencere aralarında izlenen manierist plastr ve değişik formlarda bezeme elemanlarının oluşturduğu süslemeler yapının diğer özgün detaylarıdır. 1978 yılında korunması gerekli kültür varlığı olarak tescillenen yapı 1980'lerin sonunda kapsamlı bir restorasyon geçirmiş ve batısına eklenen çağdaş bina ile kullanım alanı arttırılmıştır. İki bina arasında iç mekanda bütünlük sağlamak amacıyla da ana binanın batısına açılan büyük boşluklar ek binada oluşturulan galerilere yönlendirilmiştir.

KİTAPLARDAN SEÇMELER

Teknolojinin Evrimi The Evolution of Technology

Yazan:George Basalla

Çeviri: Cem Soydemir

TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları / 1998

Teknoloji tarihi, ekonomi tarihi ve antropolojiden ödünç alınmış bilgiler ışığında bir teknolojik evrim kuramı öne süren George Basalla, kitabında kuramını açıklamak ve desteklemek için tarihsel örneklere de yer veriyor. Örneğin, buhar makinesinin icadı ve elektrikli aydınlatma sistemlerinin bulunması gibi gündelik yaşamda

sıkça kullandığımız büyük gelişmeler, teknolojik değişmeyi evrimci yaklaşımla değerlendiren bir anlayışla ele alınıyor.

Kitapta sık sık karşımıza çıkan üç konu kuramın temelini oluşturuyor diyebiliriz. Çeşitlilik; uzun bir süreden beri mevcut olan insan ürünü olan nesnelerin çok fazla çeşitlilik içerdiği gerçeği, Gereksinim; temel biyolojik ihtiyaçların karşılanması için insanların bu nesnelere icat etmeye zorlanmaları ve Teknolojik Evrim; insan ürünü nesnelerin ortaya çıkışını ve nasıl ayıklandığını açıklayan bir organik bir kıyaslama.

Basalla, teknolojik evrime ilişkin birbiriyle bağlantılı iki önemli saptamasını ise "...İnsan ürünü olan bir nesne, teknolojiyle ilgili bir çalışmanın temel konusunu oluşturur; ve insan üretisi olan kurmaca dünyada süreklilik hüküm sürmektedir. Sürekliliğin mevcudiyeti ise şu anlama gelmektedir: Yeni ürünler, sadece kendilerinden eski ürünlerden ortaya çıkabilirler; yani, üretilmiş olan nesnelerin yeni biçimlerini, kuramın, yaratıcılığın ve hayal gücünün saf yaratımları olarak göremeyiz..." şeklinde ifade etmektedir.

Teknolojik evrimin sürekliliği içinde nesnelerin ayıklanmasının önemli rolünü ise "...Yeni teknolojik olanakların sadece küçük bir bölümü, bir toplumun maddi hayatının parçası olacak biçimde yeterli düzeyde geliştirilebilir. Dolayısıyla birbiriyle rekabet eden yeni ürünler arasında bir ayıklanma yapılması zorunludur. Ancak bu ayıklanma, toplumun değerlerine ve görünür ihtiyaçlarına uygun olarak yapılır ve böyle bir ayıklamanın toplum tarafından ortaklaşa kabul edilen "iyi hayat" anlayışıyla uyum içinde olması beklenir..."

"Teknolojinin Evrimi", öne sürdüğü teknoloji tarihi kuramına kültür eksenini temel alarak açıklık getirirken, popüler bilim kitapları arasında da seçkin bir yer ediniyor. Özellikle inovasyon ve reverse-engineering kavramlarının çokça tartışıldığı günümüzde, okumaktan keyif alacağınız, geçmişini açıklarken geleceği ön görmeye de önümüze ışık tutabilecek bir kitap.

DÖRT GÜVERCİN

geldi dört güvercin
suda yıkanmak için.
Su mahpusane yalağındaydı.
ve güneş
güvercinlerin
gözünde, kanadında, kırmızı ayağındaydı.
girdi dört güvercin
yıkanmak için
suyun içine.
ve kederli toprakta dört insan
baktı dört güvercine..
Güvercinler hep beraber
güneşi taşıyıp kırmızı ayaklarında
uçabilirler.
Durdurmaz onları demir ve duvar.
güvercinlerin yumuşak kanatları var.
Ve kanatlar
Şimdi burda, şimdi damın üzerinde.
İnsanların kanatları yok
İnsanların kanatları yüreklerinde.
Dört güvercin
güneşe varmak için
yıkandı, uçtu sudan.

Nazım HİKMET RAN

NOT: Eşi Piraye'nin arşivinde yeni bulunan şiir.

14
HAZİRAN
2009

MMO

15-16 HAZİRAN BÜYÜK İŞÇİ DİRENİŞİNİN 39. YILDÖNÜMÜNDE DİSK'İN YANINDADIR

15-16 Haziran 1970 Büyük İşçi Direnişi'nin 39. yılında Türkiye, neoliberal politikalar ve yapısal ekonomik krizin yol açtığı işsizlik dalgalarıyla yüz yüzedir. Bugün milyonlarca insanımız işsizlik ve emek sömürsünün pençesinde yaşamakta, örgütlenme hakkından mahrum bırakılmakta, ekonomik ve sosyal bunalıma sürüklenmektedir.

1970 yılında, çalışma yaşamı ve temel sendikalar mevzuatını düzenleyen 274 sayılı İş Yasası ile 275 sayılı Sendikalar Yasası'nda değişiklik öngören yasa tasarısı ile yüz binlerce işçinin meşru temsilcisi olan DİSK tasfiye edilmeye çalışılmıştı. Bu hak gaspına yanıt, 168 fabrika ve 150 bine yakın işçiyle birlikte 15-16 Haziran Direnişi ile verilmiştir. En temel demokratik haklardan olan çalışma ve örgütlenme özgürlüğüyle ilgili eylemlere kan dökerek müdahale edilmiş; yüzlerce sendikacı 12 Mart ve 12 Eylül mahkemelerinde yargılanmıştır.

15-16 Haziran, bugün için de çok şey ifade etmektedir. Zira Türkiye işçi hakları açısından Uluslararası Çalışma Örgütü-ILO'ya göre en kötü ülkeler içinde yer almakta; işçi-iş sağlığı ve güvenliğinde büyük sorunlar yaşamaktadır. 4857 sayılı İş Yasası çalışma yaşamının bütününe kapsamamakta, esnek ve kurlsız çalışmayı yaygınlaştırmakta, işçileri başka işverenlere kiralama ve taşeronlaştırmayı yasallaştırmakta, kıdem tazminatları, fazla mesai ücretleri ile sendikal hak ve yetkileri budamaktadır. Bu kadarla kalınmayarak krizin faturası çalışanlara ödettilmekte, kıdem tazminatlarını budamak için hazırlıklar yapılmakta, İşsizlik Fonu amaç dışı bir şekilde işveren kesimine destek için kullanılmaktadır.

Dünden bugüne uzanan sorunların kaynağı, çalışma yaşamı ve toplumsal yaşamın emek sömürsü ve azami kâr hırsı ile kuşatılmasıdır. Bu nedenle son krizle birlikte, gerçek işsiz sayısı bir yılda 1 milyon 272 bin kişi artmıştır. Her dört çalışabilecek insandan birinin işsiz kaldığı Türkiye, işsizlikte OECD sıralamasında birinci, dünyada ikinci sırada yer almakta ve yüzde 30'a doğru tırmanış ile dünya birinciliğine oynamaktadır.

Oysa çalışanları ve Türkiye'yi kuşatan bu sorunları aşmak; çalışma yaşamının insanca, iş güvenceli, örgütlü, toplu sözleşme ve grev hakları ve istihdamı esas alan, iş kazalarını en aza indirecek şekilde örgütlenmesi pekâlâ olanaklıdır. Bunun için yapılması gereken; neoliberal politikaların tamamen dışında insanı ve emeği temel alan eşitlikçi, sanayileşme, üretim ve istihdamdan yana bir çalışma yaşamı perspektifinin yaygınlaştırılmasıdır.

TMMOB Makina Mühendisleri Odası, 15-16 Haziran'ın 39. yıldönümünde bu kapsamdaki talepleri kamuoyuyla paylaşmayı, toplumsal sorumluluğu gereği görev bilmektedir. MMO, ekonomik krizin mağdurları olan işsizleri ve emek sömürsünün tüm acımasızlığına karşın ayakta kalma ve yaşama mücadelesi veren işçileri selamlamakta, DİSK'in 16 Haziran günü işten çıkarılan işçilerle birlikte Ankara'da yapacağı etkinlikleri desteklemektedir.

Emin KORAMAZ
TMMOB Makina Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu Başkanı

ULAŞIMDA DEMİRYOLU GERÇEĞİ ODA RAPORU YAYIMLANDI

Makina Mühendisleri Odası tarafından güncellenerek yayına hazırlanan “Ulaşımında Demiryolu Gerçeği Oda Raporu” nedeniyle 21 Temmuz 2009 tarihinde Oda Yönetim Kurulu Sekreteri Ali Ekber Çakar tarafından bir basın açıklaması yapıldı.

Bilindiği gibi 22 Temmuz 2004 tarihinde Haydarpaşa–Ankara seferini yapmakta olan hızlandırılmış trenin Sakarya'nın Pamukova ilçesinde raydan çıkarak devrilmesi sonucunda 41 yurttaşımız ölmüş, 81 yurttaşımız yaralanmış; bu olay üzerine gerek “hızlı tren” gerekse “demir yolu politikaları” kamuoyu nezdinde daha çok tartışılır olmuştur.

Geçtiğimiz günlerde kamuoyunun dikkatine sunduğumuz ve Türkiye'nin demir yolu politikalarını irdeleyen “Ulaşımında Demiryolu Gerçeği Oda Raporu”muz, ulaşım ve demir yolu politikalarının temel unsurlarını aydınlatıcı bir içerikle hazırlanmıştır. Raporda ulaştırmanın önemi, sömürgecilik kışkıracısındaki Osmanlı Dönemi, Cumhuriyet'in ilk dönemleri, 1950'den günümüze durum, istatistiklerle demir yollarının durumu, “yüksek hızlı tren” ve doğru bir demir yolu politikası için sıraladığımız öneriler, aşağıda özetle kamuoyunun dikkatine sunulmaktadır.

Demir Yollarının Yüzde 82'si 1950 Yılına Kadar Yapıldı

Osmanlı İmparatorluğu döneminde demir yolu yapımı, özellikle Avrupa sermayesinin istemleri ve Büyük Britanya İmparatorluğu'nun Arap Yarımadası üzerinde hegemonyasını perçinlemek, Bağdat–Basra üzerinden Hindistan ve Asya'daki sömürgelerine uzanan yolu güvencede tutma çabalarıyla başlamıştır. Dönemin demir yolu projeleri, Osmanlı İmparatorluğu'nu Duyun-u Umumiye'ye kadar varan ciddi bir borç kışkıracısına da almıştır. Mevcut demir yollarımızın yüzde 41,5'i Cumhuriyet'in ilanından önce, yüzde 40,5'i de 1923–1950 döneminde yapılmıştır. 1923–1950 arasında 27 yılda ortalama 172 km demir yolu inşa edilirken, 1950'den sonra yılda ortalama 34 km olmak üzere 58 yılda yalnızca 1.981 km demir yolu yapılmıştır. 1950 yılı itibarıyla 9 bin 24 km olan toplam demir yolu hattı uzunluğu 2008 yılı sonunda 11 bin 5 km'dir.

II. Dünya Paylaşım Savaşı'ndan kârlı çıkan otomotiv ve petrol şirketlerinin tercihleri ve ABD'nin Marshall Planı ile Türkiye'ye dayatılan ulaşım politikası uyarınca demir yollarının geliştirilmesi neredeyse durdurulmuş ve kara yolu ulaştırma alt sistemi geliştirilmiştir.

1950 Sonrasında Demir Yolları Sürekli Geriledi Türkiye'de 1950 yılına kadar yolcu ve yük taşımaları ağırlıklı olarak demir yolu ve deniz yolu ile yapılmıştır.

1950 yılında demir yolu taşıma oranları yolcуда yüzde 42, yükte yüzde 78 iken, 2008 yılında demir yolu taşımacılığı yolcуда yüzde 1,7'ye, yükte yüzde 5,3'e gerileme yaşamış; kara yolu taşımacılığı ise 1950'den 2008'e yükte yüzde 19'dan yüzde 91,7'ye, yolcуда ise yüzde 49'dan yüzde 98,3'e yükselmiştir. Bu veriler ülkemizde var olan diğer ulaşım alternatiflerine rağmen ulaşımın kara yolu üzerine yıkıldığını göstermektedir. Oysa Türkiye gibi otomotiv ve petrolde dışa bağımlı bir ülkenin kara yolu taşımacılığına ağırlık vermesini anlamak mümkün değildir.

Yatırım Rakamları Trajikomik!

Bu durum yatırım politikalarına da yansımış, 1. ve 2. Beş Yıllık Kalkınma Planları hariç; başlıca önem taşıyan plan dönemlerindeki yatırımlar ile gerçekleşme oranları arasında gerçekleşme aleyhine bir açığı oluşmuştur. 6. Beş Yıllık Kalkınma Planı'ndan itibaren gerçekleşen yatırımlarda ciddi bir azalma yaşanmıştır. Örneğin; 2002–2007 döneminde yatırım ödeneklerinin yılda ortalama yüzde 61'i yatırım olarak gerçekleşmiş; uzmanların da belirttiği üzere hızlı tren dışında Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları'na (TCDD) yatırım amacıyla aktarılan kaynak miktarında önemli değişiklikler olmamıştır. Demir yolu sistemine Ankara–İstanbul hattı hariç, kilometre başına yılda ortalama 10 bin dolar tutarında yatırım yapılmaktadır, bu trajikomik bir rakamdır ve 11 bin km'lik demir yolu hattının gerekli bakım ve yenilemeden mahrum kaldığını göstermektedir. Son yıllardaki kazalar önemli ölçüde bu bakımsızlığın sonucu olarak yaşanmaktadır.

2008 istatistiklerine göre mevcut hatların yüzde 20'si 21–30 yaş arasında, yüzde 25'i ise 30 ve üzeri

yaş gibi çok yüksek bir yaş sınırının üstünde bakımsız kalmıştır. Mevcut tren trafiği altında yapılan yol bakım ve yenileme çalışmaları yetersizdir. Yol bakım ekipleri, personel azaltma politikaları eşliğinde birbirleri ile zorlanmıştır.

Resmi Politikalar Kendi İçinde Çelişkili

Bütün Beş Yıllık Kalkınma Planlarında taşımada can ve mal güvenliğinin artırılması; taşıma taleplerinin karşılanması; taşıma maliyetlerinin, enerji ve tüketimin tek enerji türüne bağımlılığının azaltılması; deniz yolu, demir yolu ve boru hatları taşımacılığına ağırlık verilmesi; ülkemiz üzerinden yapılan transit taşımaların ülkemizin daha avantajlı olduğu demir yolu ve limanlara kaydırılması için gerekli olanakların hazırlanacağı belirtilmekte, ancak bunlar yalnızca saptama düzeyinde kalmaktadır. Zira kara, hava, deniz ve demir yolu ulaşımına ilişkin gerçekleştirilen ve öngörülen serbestleştirme-özelleştirme politikaları ve yalnızca kara yolu ulaşımını güçlendirmeye ve "hızlı tren" desteğine yönelik politikalar ile "diğer ulaşım biçimlerine de yatırım yapılması gerektiği" yaklaşımı arasındaki çelişki çok görünür bir biçimdedir.

Demir Yolları ve TCDD Üzerinde Oynanan Oyunlar

Ulaşım politikalarındaki olumsuzluklar genelde idari düzensizlikler, işletme bozuklukları, planlama, araştırma yetersizlikleri ve yetersiz personele

bağlanmaktadır. Oysa ulaşım ve demir yollarındaki sorunlar çok farklı nedenlere dayanmaktadır.

Dünya Bankası, AB ve IMF programları doğrultusunda TCDD'nin yeniden yapılandırılması ile altyapı ve işletmeciliğin bölünmesi, farklı iş birimleri arasında kaynak aktarımı yapılmaması, kurum yapısının parçalanması, faaliyetlerin yatay bölünmeye tabi kılınması, özelleştirme ve taşınmazların satılması, istihdamın azaltılması, teknik yetenekler zayıflatılarak demir yollarının yerli ve yabancı sermayeye açılması hedeflenmiştir. Altyapı işletmeciliği bölünmesi, kurumsal bölünme, "toplam kalite yönetimi, müşteri memnuniyeti" gibi piyasa faktörleri, azaltılan personelle çok iş çıkarma, esnek çalışma koşulları, performansa bağlı ücret politikası, siyasi ve ehil olmayan kadrolaşma, iş gücü kalitesinin düşürülmesi, istasyonları kapatma, lojmanların satılması, permi haklarının kaldırılması, hastane ve eğitim tesislerinin kapatılmasını yeni yasal düzenlemeler izleyecektir. "Genel Demiryolu Kanunu Tasarısı" ve "TCDD İşletmesi Genel Müdürlüğünün Yeniden Yapılandırılması ve Türkiye Demiryolu Taşımacılığı A.Ş. Kurulması Hakkında Kanun Tasarısı" ile 153 yıllık demir yolu kazanımları ve TCDD'nin tasfiyesi gerçekleştirilecektir.

Bu kapsamda TCDD taşınmazları, hukuksal süreçler ve Anayasa Mahkemesi kararını beklemeksizin özelleştirilerek elden çıkarılmak

istenmektedir.

Demir yollarında kamu işletmeciliğinin tasfiye edilmesinin önemli ayaklarından biri de personel politikasıdır. Bu kapsamda izlenen bilinçli politikalarla, 1959 yılında 66 bin 595 olan toplam TCDD personel sayısı 2000 yılında 47 bin 212'ye, 2003'te 39 bin 23'e, 2008'de 30 bin 617'ye düşmüştür.

Türkiye Kaza Sıralamasında İlk Sırada

Türkiye, Avrupa ülkelerine kıyasla hat uzunluğu bakımından gerilerde kalmasına rağmen kaza sayısı bakımından açık ara ile öndedir. Diğer ülkelerde yok denecek kadar az olan altyapıya dair sorunlar ve teknik sıkıntılar ülkemizde kazaların başlıca nedenini oluşturmaktadır. Çarpışma, deraymanlar ve diğer kazalar olarak nitelendirilen kazalar kategorisinde 2007 yılında Türkiye'de toplam 157 kaza yaşanırken, Almanya'da 36, İtalya'da 18, Fransa'da 5 ve Hollanda'da 2 kaza görülmektedir. Yine 2007'de ülkemizde demir yolu araçlarının raydan çıkması anlamına gelen "deraymanlar"a bağlı olarak 89 kaza yaşanırken, Fransa ve Hollanda gibi ülkelerde raydan hiç çıkılmadığı; İtalya'da 9, İspanya'da 4, Belçika'da 1 kez kaza yaşandığı görülmektedir. Toplam kaza sayısında da ülkemiz 394 kazayla 24 Avrupa ülkesi içinde ilk sırada yer almaktadır.

Ayrıca Türkiye, 24 Avrupa ülkesi arasında; Demir yolu yolcu taşımasında yüzde 1,9 ile sondan birinci,

Demir yolu personeli sayısında 12'nci, yüzölçümü ve nüfusu en büyük 6 ülke arasında sonuncu, Demir yolu hat uzunluğunda 9'uncu, yüzölçümü ve nüfusu en büyük 6 ülke arasında büyük ara ile sonuncu,

Yolcu sayısında 15'inci, yüzölçümü ve nüfusu en büyük 6 ülke arasında çok büyük ara ile sonuncu,

Yolcu-km'de 11'inci, yüzölçümü, nüfusu ve demir yolu hat uzunluğu en fazla olan 6 ülke arasında çok büyük ara ile sonuncu,

Yük taşımada net ton ölçeğinde 16'ncı, yüzölçümü, nüfusu ve demir yolu hat uzunluğu en büyük 6 ülke arasında çok büyük ara ile sonuncu,

Ton-km ölçekli yük taşımada 12'nci, yüzölçümü, nüfusu ve demir yolu hat uzunluğu en büyük 6 ülke arasında büyük ara ile sonuncu,

Demir yolu trafiğinde 13'üncü, yüzölçümü, nüfusu ve demir yolu hat uzunluğu en büyük 6 ülke arasında büyük ara ile sonuncu,

Elektrik enerjisi tüketiminde (tüketimi tespit edilen 19 ülke arasında) 17'nci,

Km2'ye düşen demir yolunda 23'üncü, 10 bin nüfusa düşen demir yolunda sonuncu,

Nüfusun demir yolu ile seyahat sıklığında sonuncu, Elektrikli demir yolu hat yüzdesinde (tespit edilebilen 23 ülke arasında) 21'inci sırada yer almaktadır.

Çözüm Önerileri

Kara yolu ulaşımı dışında çağdaş ve hızlı, altyapı problemleri ve sorunları çözümlenmiş demir yolu, hava yolu ve deniz yolu ulaşımının da hak ettiği düzeye ulaşması ile ulaşım da toplu taşımanın yaygınlaşması temel hedef olmalıdır. Ulaşım talebi en ekonomik biçimde demir yolu taşımacılığının kamu hizmeti olarak geliştirilmesiyle karşılanabilecektir. Aşağıdaki değerlendirme ve öneriler bu açıdan değerlendirilmelidir.

Bir "Ulaştırma Ana Planı" yapılmalı; bu plan kapsamında demir yolu, deniz yolu, hava yolu ve kara yolu için ayrı ayrı Ana Planlar hazırlanmalıdır.

Ulaşım politikaları kara yolu/deniz yolu/demir yolu/hava yolu entegrasyonlu Kombine Taşımacılık (seri, ekonomik, çevreci, güvenli ve hızlı taşımacılık), bir başka deyişle bütün türlerin tek bir taşıma zinciri oluşturacak şekilde entegre edilmesi ekseninde yeterli fiziki kapasite ve olanaklara sahip yükleme, boşaltma ve aktarma terminaleri oluşturulmalıdır.

Yük ve yolcu taşımacılığında ağırlık demir yolu taşımacılığına verilmeli, demir yolu taşımacılık oranları planlı olarak artırılmalıdır.

Ulaştırma sektörü ve demir yollarının altyapı, araç, arazi, tesis, işletme ve taşınmazlarına yönelik bütün özelleştirmeler, belediyeler ve üçüncü şahıslara devirler durdurulmalıdır.

Gerekli olan altyapı, bakım, yenileme çalışmaları eşliğinde eski hatlarda "sürat demir yolu" projelerine yönelinmeli; yeni altyapı ve yüksek standartlı yeni hat yapımına dayanmayan "yüksek hızlı tren" projeleri durdurulmalı; bu konuda meslek odaları, sendikalar, uzmanlar ve bilim insanlarının görüş ve uyarıları dikkate alınmalıdır.

Yeni raylı sistemlerin mevcut ulaşım ağları ile entegrasyonu sağlanmalı, Ankara-İstanbul hattı ile Marmaray olarak da anılan Boğaz Tüp Geçit projesi arasında bağlantı kurulmalı ve bu proje yalnızca raylı sistem projesi olarak sürdürülmelidir. Kentlerde başta metro olmak üzere hafif raylı sistemler yaygınlaştırılmalıdır.

Büyükşehir ve sanayi merkezleri, çağdaş standartlara uygun demir yolları ve mevcut limanlar yoluyla birbirlerine bağlanmalıdır.

"Demir yolu, demir yolcu, yolcu ve yük güvenliği" bir bütün olarak düşünülmelidir.

Ulaşım da enerji verimliliği çalışmaları ulusal bir politika olarak ele alınmalı; ulaştırma master planlarında, birim enerji tüketimi daha düşük olan sistemlere (demir yolu ve deniz yolu) öncelik verilmeli, mevcut sistemlerin kapasiteleri tam ve verimlilikleri geliştirilerek kullanılmalı; petrol bağımlılığı azaltılmalıdır.

Dünya Bankası ve uluslararası sermayenin istemleri doğrultusunda hazırlanan Demir yolu ve TCDD Kanun

Taslakları geri çekilmeli; "TCDD'nin yeniden yapılandırılması programı" yerine kamu, ülke ve toplum çıkarlarını gözeten yeni bir yeniden yapılandırma programı uygulanmalı, çalışanların söz ve karar sahibi olması sağlanmalıdır.

Siyasi kadro atamaları ve her düzeydeki uzman kadro kıyımına son verilmelidir. TCDD'nin personel açığı siyasi değil, mesleki ve teknik ölçütler içinde giderilmeli; "performansa göre ücret", "toplam kalite yönetimi" vb. uygulamalar kaldırılmalıdır.

TCDD nitelikli personel yetiştirilmesi için üniversiteler ve meslek odalarıyla iş birliği yapmalı, meslek içi eğitim geliştirilmeli, daha önce TCDD bünyesinde olup kapatılan meslek liseleri yeniden açılmalıdır.

TCDD'nin borçlandırılması ve zarar ettirilmesi uygulaması terk edilerek TCDD borçları kamu tarafından üstlenilmelidir.

TCDD'nin araç parkı geliştirilmeli, yeni yatırım ve iyileştirme çalışmalarına ağırlık verilmelidir. Hizmet dışı bırakılan bakım ve tamir atölyeleri ve bütün tesisleri yeniden işlevli kılınmalıdır.

TÜDEMSAŞ, TÜVASAŞ, TÜLOMSAŞ gibi TCDD

fabrikaları lokomotif ve vagon üretecek teknik düzeye getirilmeli, montaj değil üretim esaslı bir yapıya sahip olmalı; demir yolu yan sanayisine (ray, tekerlek vb.) yatırım yapılmalıdır.

Demir yolu modlardaki atıl kapasitelerin değerlendirilmesi için işletme iyileştirmeleri yapılmalıdır. Demir yolu hatları ciddi ve bütünlüklü bir tarzda onarılarak yeniden yapılandırılmalı; ulaşım güvenliğini etkileyen hatlar en kısa sürede onarılmalı, elektrifikasyon ve sinyalizasyon gereksinimleri karşılanmalıdır.

Yolculuk alışkanlıklarının değiştirilmesine yönelik programlar hazırlanmalıdır.

Başta demir cevheri, kömür olmak üzere kamu yükleri demir yolu aracılığıyla taşınmalıdır.

Ülkenin ve kentlerin kaderini etkileyecek büyük projeler tartışmaya açılmalı, sendikalar, meslek odaları, bilim insanları ve üniversitelerin karar süreçlerine katılmaları sağlanmalı; kasıtlı yanlış uygulama yapanlar hakkında verilen yargı kararları uygulanmalıdır.

Ali Ekber ÇAKAR

TMMOB Makina Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu Sekreteri

AKP VE YÖK'ÜN ÖZELLEŞTİRME SALDIRILARININ KARŞISINDA

TMMOB Makina Mühendisleri Odası, eğitim alanına dönük AKP ve YÖK eliyle gerçekleştirilen örtülü özelleştirme saldırılarının karşısında, anayasal haklarını kazanmak için mücadele eden mühendislik ve üniversite öğrencilerinin yanında olduğunu kamuoyuna ilan eder.

12 Eylül'ün bir kurumu olan YÖK vasıtasıyla üniversiteler salt kâr mantığı ve piyasa değerleriyle kuşatılmaktadır. Eğitim ticarileştirilerek öğrenciler müşteri, eğitim kurumları tüccar haline getirilmektedir. Üniversite harçlarına yapılan fahiş zamlar ve eğitimin örtülü yollarla özelleştirilmesi hamleleri, Türkiye'nin 12 Eylül sonrasında yaşadığı dönüşümün en somut kanıtları arasında yer almaktadır.

Bugün meslek liselerine uygulanan katsayıların kaldırılmasından hareketle "eğitimde fırsat eşitliği ve adalet sağlandığı" söylemi gerçekte sahtedir. Eğitimin gerçekten tüm yurttaşlar için eşit koşullarda erişilebilir bir standarda yaklaşması, esas olarak eğitiminin niteliğinin düzenlenmesi, yoksulların üniversiteye girebilmesi ve eğitimde özelleştirmeci bütün uygulamalara son verilmesiyle mümkündür.

Eğitimde adalet; toplumun yalnızca bir kısmının ihtiyaçlarına göre düzenlenmiş ve din eğitimi ni özendirici nitelik taşıyan kararların altına imza atarak değil, halkın ezici çoğunluğunun ödeyemeyeceği harçları ve eğitimdeki tüm paralı uygulamaları kaldırma ve üniversite içi hizmetleri paralı olmaktan çıkarma yoluyla sağlanabilir.

TMMOB Makina Mühendisleri Odası, eğitim alanına dönük AKP ve YÖK eliyle gerçekleştirilen örtülü özelleştirme saldırılarının karşısında, anayasal haklarını kazanmak için mücadele eden mühendislik ve üniversite öğrencilerinin yanında olduğunu kamuoyuna ilan eder.

Anayasal bir hak olan parasız eğitimin koşullarının hazırlanması yerine, üniversitelere kriz döneminde bir gelir kaynağı olarak bakılmasının tezahürü olan ve oranları yüzde 500'e varan harç zamları geri çekilmeli, harçlar tamamen kaldırılmalı ve üniversitelerin üzerindeki piyasa vesayetine son verilmelidir.

Emin KORAMAZ

TMMOB Makina Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB VE MMO MERKEZİNDEN**EŞİT, PARASIZ, BİLİMSEL,
DEMOKRATİK EĞİTİM İSTİYORUZ!**28
TEMMUZ
2009

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğanlı, üniversite harçlarına yapılan zam üzerine 28 Temmuz 2009 tarihinde bir basın açıklaması yaptı.

Bugünlerde ülkenin her yerinde "eşit, parasız, bilimsel, demokratik eğitim hakkı için" üniversiteli gençlik sokaklarda. Gençler "zam değil, hakkımızı istiyoruz" diyor. Kapitalist küreselleşmenin küresel krizinin tüm dünyayı sarıp sarmaladığı ve insanlığın geleceğinin alacakaranlık bir döneme girdiği günler bu günler. Neoliberal iktisat politikalarının duvara çarptığının herkes tarafından ifade edildiği, emperyalizmin kendi krizini insanlığa yıkarak aşmaya çalıştığı, enkazın altında geniş toplum kesimlerinin bırakılmaya çalışıldığı bir dönem bu dönem.

Neoliberal politikaları gereği, tüm kamusal varlıklarla birlikte, özellikle sağlık ve eğitim alanının özelleştirilmesi, sermayeye bu alanların bırakılması ve sosyal devlet anlayışının yıkılması geçtiğimiz 30 yıla damgasını vuran bir gelişme olarak öne çıktı.

Bu ülkede eğitim artık sermayenin insafındadır. Bu ülkede parası olan üniversiteye gidebilmektedir. ÖSS sonuçlarını değerlendirdiğimizde; "Devlet" okullarının sıralaması, en yoksul illerin sıralaması, büyük kentlerin varoşlarında bulunan okulların sıralaması; özel dershanelerin ve özel okulların sıralaması ile kıyaslanınca bu sözün doğruluğu ortaya çıkmaktadır. Bu ülkede anayasal bir hak olan parasız eğitime artık büyük bir darbe vurulmuştur.

Eğitimin önemli bir aşaması üniversitedir. Sistem onu da kendi taleplerine doğru yeniden yapılandırmıştır. Emperyalizmin yeni dönemine bütünleşmede, ülkemizde önemli bir dönüm tarihi olan "12 Eylül"ün ortaya çıkardığı yapılanmalarından

biri de YÖK oldu.

YÖK, vahşi kapitalist sistem gereği kendine düşen/verilen görevleri eksiksiz olarak yerine getirmede başarılıdır (!): Üniversite eğitimi ne olursa olsun sermayenin insafına bırakılacak ve bu alan özelleştirilecektir.

Başarı grafiğini yükseltmenin derdine düşen YÖK, diğer alanlarda yaptıklarının ötesinde krizin faturasını emekçilere çıkarmaya niyetli siyasi iktidarın politikalarının devamını kendi alanında gösterdi ve üniversitelerde öğrencilerin ödediği harçlara aklın ötesinde ZAM yaptı. 1984 yılında "katkı payları" adı altında toplanmaya başlanan harçlar, yıllar içerisinde kademe kademe oranları yükseltilecek şekilde özelleştirmenin önemli bir adımını oluşturuyordu. Bu yıl YÖK hızını alamadı. Krizin faturası birilerine ödettirilmeliydi, gereğini YÖK de yapacaktı ve yaptı.

Öğrenci harçlarına yapılan zamlar adaletsizliğinin, eşitsizliğinin ve vicdansızlığının göstergeleridir.

Buna "Dur" diyen üniversite gençliği bugün sokaktadır, üniversitededir, YÖK önündedir. Üniversite gençliği siyasal iktidarı ve YÖK'ü uyarmaktadır.

TMMOB, tüm örgütlü yapısıyla üniversiteli gençlerin yanındadır. TMMOB, üniversitelilerin haklı mücadelesini kendi mücadelesi olarak görmektedir. TMMOB, sadece zammın geri alınmasını değil, ne ad olursa olsun öğrenciden alınan ücretlerin kaldırılmasına yönelik mücadelenin doğruluğunu söylemektedir. TMMOB, eşit, parasız, bilimsel ve demokratik bir eğitim istemektedir.

Mehmet SOĞANCI
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

tmmob
makina mühendisleri odası

BASINDA MMO ADANA ŞUBESİ

Barışı savunmaya devam ediyoruz!

TMMOB Makina Mühendisleri Odası Adana Şubesi, "Sanayileşmiş, kalkınmış, demokratikleşmiş bir Türkiye için toplumsal sorumluluklarımız doğrultusunda kararlılığa, savaşa, emperyalist saldırıya karşı ülkemizde, bölgede ve dünyada barışı savunmaya devam ediyoruz."

MMO'dan kamu emekçilerine destek
ADANA (BÖLGE) TMMOB Makina Mühendisleri Odası (MMO) Adana Şubesi, kamu emekçilerine destek amacıyla, 1 Eylül Dünya Barış Günü nedeniyle bir mesaj yayınladı. "Sanayileşmiş, kalkınmış, demokratikleşmiş bir Türkiye için toplumsal sorumluluklarımız doğrultusunda kararlılığa, savaşa, emperyalist saldırıya karşı ülkemizde, bölgede ve dünyada barışı savunmaya devam ediyoruz."

Asansörlere sıkı denetim

İlhan Atış, asansör kazalarının ve onarımlarının sıkı denetimini...

MMO: "Demokratikleşmiş bir Türkiye için barış istiyoruz"

TMMOB Makina Mühendisleri Odası Adana Şubesi, 1 Eylül Dünya Barış Günü nedeniyle bir mesaj yayınladı. "Sanayileşmiş, kalkınmış, demokratikleşmiş bir Türkiye için toplumsal sorumluluklarımız doğrultusunda kararlılığa, savaşa, emperyalist saldırıya karşı ülkemizde, bölgede ve dünyada barışı savunmaya devam ediyoruz."

MMO'dan Zenbilci'ye ziyaret

Sarıçam Belediye Başkanı Ahmet Zenbilci, MMO'dan ziyarete geldi. MMO Adana Şubesi Başkanı İlhan Atış, Başkan Zenbilci'ye MMO'nun çalışmalarını ve üyelerini tanıttı. Başkan Zenbilci, MMO'nun faaliyetlerine destek verdiğini ve belediyenin MMO ile işbirliği yapmaya hazır olduğunu belirtti.

Demokratikleşmiş bir Türkiye için barışı savunuyoruz

TMMOB Makina Mühendisleri Odası Adana Şubesi, "Sanayileşmiş, kalkınmış, demokratikleşmiş bir Türkiye için toplumsal sorumluluklarımız doğrultusunda kararlılığa, savaşa, emperyalist saldırıya karşı ülkemizde, bölgede ve dünyada barışı savunmaya devam ediyoruz."

Barışı savunmaya devam ediyoruz!

TMMOB Makina Mühendisleri Odası Adana Şubesi, "Sanayileşmiş, kalkınmış, demokratikleşmiş bir Türkiye için toplumsal sorumluluklarımız doğrultusunda kararlılığa, savaşa, emperyalist saldırıya karşı ülkemizde, bölgede ve dünyada barışı savunmaya devam ediyoruz."

MMO'dan Uygurlar'a yapılan saldırıya kınama

ADANA TMMOB Makina Mühendisleri Odası Adana Şubesi, Uygur halkına yönelik gerçekleştirilen katliamları kınadı ve halkımızı Uygur halkıyla dayanışma içerisinde olmaya çağırarak, MMO Adana Şubesi Yürütme Kurulu tarafından yapılan yazılı açıklamada, hükümet bu konuda...

Uygurlar artık da MMO'dan soyunmaya sıkı denetlenecek

TMMOB Makina Mühendisleri Odası Adana Şubesi, Uygur halkına yönelik gerçekleştirilen katliamları kınadı ve halkımızı Uygur halkıyla dayanışma içerisinde olmaya çağırarak, MMO Adana Şubesi Yürütme Kurulu tarafından yapılan yazılı açıklamada, hükümet bu konuda...

Hed...

ADANA (BÖLGE) TMMOB Makina Mühendisleri Odası Adana Şubesi, "Sanayileşmiş, kalkınmış, demokratikleşmiş bir Türkiye için toplumsal sorumluluklarımız doğrultusunda kararlılığa, savaşa, emperyalist saldırıya karşı ülkemizde, bölgede ve dünyada barışı savunmaya devam ediyoruz."

İktidar işçiye ölüm fermanı hazırlıyor

İktidar, işçiye ölüm fermanı hazırlıyor. İşçilerin haklarını savunmak için mücadele edenler, iktidardan korkuyor. İşçilerin haklarını savunmak için mücadele edenler, iktidardan korkuyor.

MMO: Türkiye'de savunmaya kararlıyız

MMO Türkiye'de savunmaya kararlıyız. MMO Türkiye'de savunmaya kararlıyız.

MMO Türkiye'de savunmaya kararlıyız. MMO Türkiye'de savunmaya kararlıyız.

AKP'NİN SÖYLEDİĞİNE DEĞİL, YAPTIĞINA BAK! İŞÇİ SAĞLIĞI VE İŞ GÜVENLİĞİ KONUSUNDA FERMAN: ÖLÜMLERE DEVAM!

08
EYLÜL
2009

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB 15 Ağustos 2009 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "**İşyeri Sağlık ve Güvenlik Birimleri ile Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimleri Hakkında Yönetmelik**" üzerine bugün (8 Eylül 2009) Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde bir basın açıklaması yaptı.

Dört örgüt yönetici ve üyelerinin katıldığı basın açıklamasında ortak metin **TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı** tarafından okundu.

AKP'NİN SÖYLEDİĞİNE DEĞİL, YAPTIĞINA BAK! İŞÇİ SAĞLIĞI VE İŞ GÜVENLİĞİ KONUSUNDA FERMAN: ÖLÜMLERE DEVAM!

15 Ağustos 2009 tarihinde Resmi Gazete'de bir düzenleme yayınlandı: "**İşyeri Sağlık ve Güvenlik Birimleri ile Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimleri Hakkında Yönetmelik.**"

Siyasal iktidar uzun bir süredir niyetli olduğu bu değişiklik için uygun bir zaman kolluyordu, buldu. Yaz tatilinde ağustos ayının ortasında işçilerin anasını ağlatacak bir yönetmelikle "**İşyerlerinde ölümlere**

devam" dedi.

Türkiye'nin işçi sağlığı ve iş güvenliği alanında herkesin bildiği taşeron çalışma cenneti Tuzla'sı vardı. Türkiye'nin 50'nin altında işçinin çalıştığı yerlerde yapılan kot taşlama işçilerinin hastalığı olan silikozisi vardı. Kısacası olumsuz deneyimleri çoktu, sonuçları ölümdü ve en önemlisi gerekçeleri biliniyordu.

Aslında, ne yapılması gerektiği de çok açıktı:

Her alanda ve anlamda taşeronlaşmayı sonlandırmak, bütün işyerlerini kapsayacak şekilde işçi sağlığı ve iş güvenliği düzenlemelerini yaygınlaştırmak, bu işi yapacak ekibin üyelerinin (mühendis, hekim, hemşire vd) mesleki bağımsızlığını meslek örgütleri semsiesinde güvence altına alarak niteliklerini yükselten eğitim vb. süreçleri tanımlamak.

Aslında yapılması gerekenler çok açıktır: işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerini; işyeri mekanı, teknoloji, üretimde kullanılan hammadde, üretilen ürün, ergonomi v.b. konuları daha proje aşamasında planlanmak. Üretim sürecinde kullanılan ekipmanların

ve kişisel koruyucuların işçi sağlığı ve iş güvenliği standart ve mevzuatına uygun üretilmelerini sağlamak. Bu konuda zorunlu standartları oluşturmak, üretim, satış ve kullanım sırasında standartlara göre denetim yapmak.

Ancak AKP, yapılması gerekenin tam tersini yaptı.

Türkiye'de işyerleri arasında 50 veya daha fazla işçi çalıştıran işyeri sayısı 21.127, 50'nin altında işçi çalıştıran işyeri sayısı 1.095.421'dir. 2007 yılında bildirilen/kayıtlara giren 80.602 iş kazasından 49.549'u 50'nin altında işçi çalıştıran işyerlerinde meydana gelmiştir. Ne var ki Yönetmelik 50'nin altında işçi çalıştıran işyerlerini kapsamamaktadır. 50'nin altında işçi çalıştıran işyerlerinin iş güvenliği mühendisliği ve işyeri hekimliği hizmetlerinden yararlanamaması, iş kazaları ve meslek hastalıklarının engellenmemesi ve işçilerin hayatlarını kaybetmeye devam etmesi anlamına gelmektedir. Bu işyerlerinin büyük kısmı kayıt dışındadır, sigortasız işçi çalıştırırlar. Bu düzenleme ile "işçi sağlığı ve iş güvenliği" olmadan işçi çalıştırılması güvenceye alınmıştır.

AKP işyerlerindeki sağlıkta da çok başarılıdır(!): AKP bir işçiye yılda 3 dakika yeter demektedir.

Yönetmeliğe göre 999 işçiye kadar işçi çalıştıran işyerleri ortak sağlık birimlerinden hizmet alabilmektedir. Yönetmeliğin izin verdiği zamanlamalar ışığında bir işyeri hekimi 8 saatlik iş gününde 11 adet 999 çalışanı olan işyerine bakabilmekte, böylece ortak sağlık ve güvenlik biriminde görevli bir işyeri hekimi 11.000 işçiden sorumlu olabilmektedir. Çünkü AKP'nin vicdani işçi başına yılda 3 dakikayı yeterli görmüştür. Yönetmelikte 10 işçiye 30 dakika diye yazılıdır.

İşyeri sağlık birimlerinde "sağlık gözetimi" için ayrılan sürenin yıllar içerisinde düşüşü gerçekten dikkat çekici olup, 1980 sonrası gelen bütün hükümetler arasında en piyasacı, yani her şeyin fiyatını bilip; insanın, özellikle de işçinin değerini bilmeyen hükümetin AKP olduğunu göstermektedir.

300 işçili ağır ve tehlikeli iş kolundaki bir fabrikada "sağlık gözetimi"nin çıkarılan her yeni yönetmeliğe göre gerilediği açıktır.

1980 yönetmeliğine göre; ayda işçi başına 15 dakika hesabı ile **ayda 75 saat**; 2003 yönetmeliğine göre; ayda 5 gün+ yılda işçi başına 30 dakika periyodik muayene zamanı ile **ayda 52,5 saat**, 15 Ağustos 2009 yönetmeliğine göre; ayda en az 36 saat+ yılda 10 işçi başına 90 dakika periyodik muayene zamanı ile **ayda 39,75 saat** olarak düzenleme yapılmıştır.

Bir başka ifadeyle 1980'den bu yana sağlık gözetimi için işçilere ayrılan süre AKP sayesinde yarı yarıya azaltılmıştır. Üstelik çalışma saatleri sürekli artmakta, işçiler aşırı derecede sömürülmekte ve yıpranmaktadır. Oysa işyeri hekimliği için imkânların çok daha kapsayıcı ve geniş olması gerekir.

Yargı önceki yönetmeliğin iptalinde, iş güvenliği uzmanı kavramının uygunsuzluğuna karar vermiştir. İş güvenliği mühendisleri ve teknik elamanlarının iş güvenliği uzmanı adı altında yeni bir statüde birleştirilmesi hukuka uygun bulunmamışken bu yönetmelikle aynı düzenleme getirilmiş, aynı kavram yer almıştır.

Bu Yönetmelik ile mühendislerin almış olduğu akademik mühendislik eğitimi yok sayılarak unvan bakımından meslek lisesi düzeyine indirilmiş, mühendislerin eğitimi ve sunacakları hizmet ve iş akitleri piyasa koşullarına teslim edilmiştir. Yani işçi sağlığı ve iş güvenliği alanı tam bir pazar, aktörler de tacir konumuna getirilmiştir.

Yönetmelikte işyeri sağlık ve güvenlik birimlerinin sanayiden sayılan işyerlerinde kurulması öngörülmüştür. Otel, hastane, katı atık toplama, havaalanı yer hizmetleri gibi yerlerde işyeri sağlık ve güvenlik birimi bulunması zorunlu kılınmamıştır. Bilinen kayıtlar üzerinden bakıldığında bile iki dakikada bir iş kazası yaşanan, günde ortalama iki yüz ellinin üzerindeki iş kazasından dördünün ölümlü olduğu bir ülkede bu düzenlemeleri yapmak, hem de demokratikleşme yönünde toplumsal beklentilerin yükseldiği bir zamanda demokratik bir çalışma yaşamını kökten dinamitleyen bu adımı atmak ancak AKP vicdani ile açıklanabilir. Anlaşılan o ki; AKP bu topraklarda çalışan Türk-Kürt bütün işçilerin anasını iş kazaları/cinayetleri ile ağlatmaya kararlıdır.

Elbette bu yönetmelik birden bire ortaya çıkmamıştır. AKP'nin daha önce yaptığı olumsuz düzenlemelere karşı meslek örgütleri/sendikalar girişimlerde bulunmuştur. Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi'nde bu basın açıklamasını yapan kuruluşlar başta olmak üzere "önce insan" yaklaşımıyla yapıcı önerilerde bulunmuşlardır. Ancak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nca hiçbiri dikkate alınmamıştır.

Bu düzenleme ile, işçi sağlığı ve iş güvenliği alanının vazgeçilmez yapıları olan meslek örgütlerinin rolü dışlanmaya, sıradanlaştırılmaya çalışılmaktadır. Eğitim dâhil olmak üzere işçi sağlığı ve güvenliği bir pazar haline getirilmiş, açıkçası can pazarına dönüştürülmüştür.

Söylemek gerekiyor: Dün olduğundan çok daha fazla oranda, bütün uyarılara rağmen bilinçlice yapıldığı, bilinçlice tercih edildiği için ölen her işçinin kanında bu düzenlemeyi yapanların eli vardır. AKP'nin sorumluluğu vardır. Bu ülkede sağlıktan sorumlu bir bakanlık, bir yetkili varsa bu düzenlemeye karşı çıkmalı, açıklamalı ve durdurmak için gereğini yapmalıdır.

Herkes bilsin: Biz dün olduğu gibi bugün de, yarın da işçi sağlığı ve güvenliği alanının ticarileştirilmesi, piyasalaştırılması, taşeronlaştırılması, niteliksizleştirilmesi, hizmet verecek hekim, mühendis, hemşire vd.nin dışlanması, mesleki bağımsızlığın yok edilmesine karşı her türlü girişimi yapacağız. Çünkü biz "önce insan" diyoruz ve samimiyetle "iş kazalarında ölenlerin, sakatlananların, hastalananların anaları ağlamasını" istiyoruz.

DİSK - KESK - TMMOB - TTB

YÖK Önemli Bir Yanlışın Geri Dönmelidir! “Uzaktan Eğitim” ile Mühendis Yetiştirilemez!

Geçen yıl ÖSYM ek yerleştirme kılavuzlarında görüldüğü gibi, endüstri mühendisliği eğitim programının piyasalaştırılmasının yeni bir biçimi olan “uzaktan eğitim” uygulamasına örtülü bir şekilde başlanmış; bu yıl ise Şakarya Üniversitesi ve Hoca Ahmet Yesevi Türk Kazak Üniversitesi tarafından bu programlara öğrenci alınmaya başlanmıştır.

Bu uygulamaya göre üniversiteler, bir lisans programına ait eğitim müfredatının sadece % 30'luk bölümünü öğrencilere yüz yüze vermekte, geriye kalan % 70'lik kısım ise uzaktan eğitim araçları kullanılarak öğrencilere aktarılmaktadır. Örgün öğretim programları varken üniversite eğitimini öğrenciye “uzaktan” ve “herhangi bir araç ile ulaştırmak”, karşılığında ise yüksek eğitim ücretleri talep etmek şeklindeki uygulama, eğitim sürecinin içinin boşaltılması ve bir alış-veriş sürecine dönüşmesini amaçlayan piyasacı bir yaklaşımdır.

Teknolojik gelişmenin ulaştığı nokta elbette ki yadsınamaz ve yeni eğitim-öğretim araçları kullanılarak öğrenme süreci daha verimli hale getirilebilir. Fakat yöntem ile mühendis ve dolayısıyla “Endüstri Mühendisleri” yetiştirilemez.

2009 ÖSYM verilerine göre 2'si “Uzaktan Eğitim” programı olmak üzere “Endüstri Mühendisliği” programı sayısı 112'dir. Uzaktan Eğitim Endüstri Mühendisliği programlarının kontenjanları tamamen dolmuştur. Çünkü bu programlarda vakıf üniversitesi harç ücretlerine kıyasla daha düşük eğitim ücretleri talep edilmekte ve çok daha az çaba ile mühendislik diploması edinilmesine izin verilmektedir. Diğer yandan **uzaktan eğitim dışında toplam kontenjan sayısı 4.192 öğrenci iken bu programlara yerleştirilen öğrenci sayısı 3.648 olmuş, toplam kontenjanın % 13'lük kısmı boş kalmıştır.** Bu durum “uzaktan eğitime” ihtiyaç olmadığının açık bir kanıtıdır.

Mühendislik eğitimi, eğitimi veren kişi ve eğitimi alanların yüz yüze, karşılıklı etkileşim içinde olduğu, öğrenme anında soru-cevap mekanizmasının çalıştığı ve diğer öğrencilerin de katkılarının alındığı, bilginin paylaşılıp birlikte sorgulamanın yapıldığı derslik ve laboratuvarlarda gerçekleştirilmelidir. Bu eğitim süreci teknolojinin getirdiği yeni olanaklarla zenginleştirilebilir. Ancak **eğitim müfredatının yalnızca % 30'nun haftada sadece 2 gün yüz yüze verildiği bir eğitim modeli, ne uluslararası düzeyde mühendislik eğitiminde kullanılan klasik eğitim modeli ne de probleme dayalı öğrenme modeli olan aktif eğitim modeli ile uyuskmaktadır.** Uzaktan eğitim yaygın olarak çeşitli konularda sertifika vermek amacı ile yürütülen en az kaynak (eğitici, derslik, enerji v.d.) kullanımlı ve fakat en çok kazanç eğilimli bir eğitim modelidir.

Tüm dünyada kabul gördüğü gibi mühendislik eğitimi sadece teoriye değil uygulamaya da dayanmaktadır. Bu gerçekten hareketle soruyoruz: **Uzaktan eğitim ile öğrenciye tek yönlü yüklenen teorik bilgiler nasıl ve ne şekilde pratik ile buluşacak, bilimsel öğrenme süreci ne şekilde tamamlanacaktır?**

TMMOB Makina Mühendisleri Odası (MMO) endüstri mühendisliği eğitimine ilişkin görüşlerini kamuoyuna sunmak, yasal zeminde endüstri mühendisliği mesleğinin onurunu ve çıkarlarını korumak kararlılığındadır. MMO olarak YÖK'ü uyarıyoruz: **Uzaktan eğitim ile mühendis yetiştirilemez! Uzaktan eğitim endüstri mühendisliği programları kapatılmalı, bu yanlışın en kısa sürede dönülmelidir.**

Emin KORAMAZ
TMMOB Makina Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu Başkanı

adana.mmo.org.tr

MMO Adana Şube web sitesi yayında ve devamlı güncelleniyor.

Şubemizin basın açıklamalarını, yazılı ve görsel basında çıkan haberlerini, etkinliklerini, eğitim ve kurs programlarını anında izleyebilir; ayrıntılı bilgilere ulaşabilirsiniz.

ÜYELERİMİZDEN HABERLER

ARAMIZA YENİ KATILANLAR

Temmuz-Ağustos/2009 döneminde Odamıza kayıt yaptıran üyelerimizin listesi aşağıdadır. Genç meslektaşlarımıza, aramıza hoş geldiniz diyor, meslektaş dayanışması bağlamında her konuda kendileriyle dayanışma içerisinde olacağımızı bilmelerini istiyoruz.

SİCİLNO	ADI SOYADI	BRANŞI
76847	MURAT KARAKÖSE	MAKİNA MÜHENDİSİ
76848	BURÇHAN CUMA ARITÜRK	MAKİNA MÜHENDİSİ
76849	EMEK TORAMAN	MAKİNA MÜHENDİSİ
76850	ÖZER SAYGI	MAKİNA MÜHENDİSİ
76907	FATİH DURMUŞ	MAKİNA MÜHENDİSİ
76908	ÇAĞDAŞ ALPAN	MAKİNA MÜHENDİSİ
76909	SALİH AĞAR	MAKİNA MÜHENDİSİ
76910	FERDİ BEYZADE	MAKİNA MÜHENDİSİ
76911	GÜROL YENİ	MAKİNA MÜHENDİSİ
76912	MİKAİL DENİZ	MAKİNA MÜHENDİSİ
76953	KIVANÇ ALTUĞ MUTAL	MAKİNA MÜHENDİSİ
76954	MEHMET ÇALIŞIR	MAKİNA MÜHENDİSİ
76955	MUSTAFA İNKAYALI	MAKİNA MÜHENDİSİ
76956	HAKAN TEMİZ	MAKİNA MÜHENDİSİ
76957	AYTAÇ KÖKER	MAKİNA MÜHENDİSİ
76958	MURAT ZOP	MAKİNA MÜHENDİSİ
76959	UMUT KARTALOĞLU	MAKİNA MÜHENDİSİ
77057	MERT YAZICIOĞLU	MAKİNA MÜHENDİSİ
77058	ABDULVAHAP HÜSEYİN ÇİRKİN	MAKİNA MÜHENDİSİ
77059	AHMET HİKMET UNTUÇ	MAKİNA MÜHENDİSİ
77060	SERKAN ALTINIŞIK	MAKİNA MÜHENDİSİ
77123	METİN AYDOĞAN	MAKİNA MÜHENDİSİ
77124	ZEYNEP BİLGİN	MAKİNA MÜHENDİSİ
77125	SINAN ASLAN	MAKİNA MÜHENDİSİ
77126	NEVİN KARADENİZ	MAKİNA MÜHENDİSİ
77213	EMRAH SÜYGÜN	MAKİNA MÜHENDİSİ
77214	AYŞEN DEMİRAY	MAKİNA MÜHENDİSİ
77215	İBRAHİM GÜLTEKİN	MAKİNA MÜHENDİSİ
77216	GÖKHAN ERİŞ	MAKİNA MÜHENDİSİ
77217	MAHMUT TAHA AKYÜZ	MAKİNA MÜHENDİSİ
77218	TUĞBA ULUTAŞ	MAKİNA MÜHENDİSİ
77219	ABDULLAH GÜRTUNÇ	MAKİNA MÜHENDİSİ
77220	ERSİN ALICI	MAKİNA MÜHENDİSİ
77221	ABDULLAH SERHAN HAKKOYMAZ	MAKİNA MÜHENDİSİ
77285	ALİ ÖZEN	MAKİNA MÜHENDİSİ
77286	MEHMET GÜVEN	MAKİNA MÜHENDİSİ
77287	İSMAİL DÜZYOL	MAKİNA MÜHENDİSİ
77288	MEHMET VOLKAN AKSAY	MAKİNA MÜHENDİSİ
77289	BAHADIR MEHMET ÜRESİN	MEKATRONİK MÜHENDİSİ
77290	ÖZKAN YILDIRIM	MAKİNA MÜHENDİSİ
77378	MUSTAFA YÜCEL DEMİR	MAKİNA MÜHENDİSİ
77379	MEHMET KEREM FETULLAHOĞLU	MAKİNA MÜHENDİSİ
77468	DOĞAN GÖKDURAN	MAKİNA MÜHENDİSİ
77469	ALPER KUNİ	MAKİNA MÜHENDİSİ
77470	SALİM GÖRKEM ALTIOK	MAKİNA MÜHENDİSİ
77471	MUSTAFA GÜL	MAKİNA MÜHENDİSİ
77546	İSMAİL DURU	MAKİNA MÜHENDİSİ
77547	ÖNDER SİVASLIGİL	MAKİNA MÜHENDİSİ
77548	TUNÇ BALTALI	MAKİNA MÜHENDİSİ
77549	ALPTEKİN ÜNAL	MAKİNA MÜHENDİSİ
77576	VAHDET MESUT ABACI	MAKİNA MÜHENDİSİ

ÜYELERİMİZDEN HABERLER

İŞ ARAYAN MÜHENDİSLER

AD - SOYAD	BÖLÜM	ÜNİVERSİTE	MEZ. YILI	YAB. DİL	BLG. SAYAR	CEP TLF.
BURHAN DAMAR	MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ	DİCLE	2004	İNGİLİZCE - BAŞL.	AUTOCAD, MS OFFICE	5437759278
ERSİN ALICI	MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ	ÇUKUROVA	2008	İNGİLİZCE - İYİ	AUTOCAD, MS OFFICE, CATIA, PASCAL	5555743026
MAHMUT TAHA AKYÜZ	MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ	KARADENİZ TEKNİK	2009	İNGİLİZCE - İYİ	AUTOCAD, MS OFFICE, CATIA, SOLID WORKS, C++	5064766234
VOLKAN ARIKAN	MAK MÜH. + SİSTEM MÜH.	MERSİN + K. HARP OKULU	2004-2009	İNGİLİZCE - ORTA	AUTOCAD, MS OFFICE, SOLID WORKS, MASTERCAM	5557283920
NEVIN KARADENİZ	MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ	BALIKESİR	2008	İNGİLİZCE - ORTA	AUTOCAD, MS OFFICE, ACCESS, SOLIWORKS	5067974865
AHMET HİKMET UNTUÇ	MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ	ÇUKUROVA	2008	İNGİLİZCE-İYİ	AUTOCAD, MS OFFICE, CATIA,	5354675593
EMRAH ÖZER	MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ	MUSTAFA KEMAL	2008	İNGİLİZCE-ORTA	AUTOCAD, MS OFFICE, SOLIDWORKS	5359656549
FERİDUN GÖKHAN DEMİRSOY	ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ	DOĞU AKDENİZ	2003	İNG.-İYİ, ALM.-BAŞL.	MS OFFICE, AUTOCAD, PASCAL, SPSS, EViews	5362344569
CAN KATKAK	MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ	MUSTAFA KEMAL	2008	İNGİLİZCE-İYİ	MS OFFICE, AUTOCAD, SOLIDWORKS, FORTRAN	5322509560
ESİN SAYAR	ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ	DUMLUPINAR	2003	İNGİLİZCE-ORTA	MS OFFICE, AUTOCAD	5356660229
RAHMİCAN KAVUZLU	ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ	ÇUKUROVA	2007	İNGİLİZCE-İYİ	MS OFFICE, AUTOCAD, CATIA	5057073994
UTKU SEZGİN KARYAĞDI	ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ	ÇANKAYA	2004	İNGİLİZCE-İYİ	MS OFFICE, AUTOCAD, PASCAL	5334770336
MUSTAFA ÇAĞAN	MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ	NİĞDE	2008	İNGİLİZCE-İYİ	MS OFFICE, CATIA, SOLIDWORKS, AUTOCAD	5385638575
ALİ SARİTEKİN	MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ	ADANA İ.T.İ.A MÜH. BİL. FAK.	1980			5444475756
KIVANÇ ALTUĞ MUTAL	MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ	MUSTAFA KEMAL	2009	İNGİLİZCE- İLERİ	MS OFFICE, AUTOCAD	5546347188
ALİCAN YILMAZ	MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ	İSTANBUL	2007	İNG.-İYİ, ALM.-BAŞL.	MS OFFICE, AUTOCAD, VISUAL BASIC, FLUENT	5468137816
ÖZER SAYGI	MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ	SELÇUK	2008	İNGİLİZCE-ORTA	MS OFFICE, AUTOCAD, SOLIDWORKS	5314587116
MEHMET KEREM FETULLAHOĞLU	MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ	MUSTAFA KEMAL	2008	İNGİLİZCE-ORTA	CATIA, AUTOCAD	5067755557
MAZLUM ÜNLÜ	MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ	MERSİN	2008	İNGİLİZCE-İYİ, ALM.-İYİ	MS OFFICE, AUTOCAD, CATIA, SOLIDWORKS	5053893246
AHMET KANLI	MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ	FIRAT	2007	İNGİLİZCE-İYİ	MS OFFICE, AUTOCAD, C++, SOLIDWORKS	5412243705

ARAMIZA YENİ KATILAN ÖĞRENCİ ÜYELERİMİZ

Temmuz – Ağustos/2009 döneminde Odamıza kayıt yaptıran öğrenci üyelerimizin listesi aşağıdadır. Arkadaşlarımıza "aramıza hoş geldiniz" diyoruz.

NO	ADI SOYADI	OKULU	BÖLÜMÜ	SINIFI
943	SÜLEYMAN UYGUN	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ MMF	MAKİNA	3
944	ARDA GÜLTEKİN KURT	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ MMF	MAKİNA	3
945	SERHAT KARAKAYA	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ MMF	MAKİNA	3
946	GÜRBAY GÜRİŞİK	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ MMF	MAKİNA	2
947	MERVE ALTIN	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ MMF	MAKİNA	3
948	FİKRET ÜNSAL ÖZEL	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ MMF	MAKİNA	4
949	ÖZLEM NAR	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ MMF	MAKİNA	4
950	SEVİNÇ TUĞSUZ	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ MMF	MAKİNA	3
951	SİNAN ÖZDEMİR	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ MMF	MAKİNA	4
952	SEMİH ÖZYÜKSEL	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ MMF	MAKİNA	HAZIRLIK
	DOĞAÇ DOĞAN	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ MMF	MAKİNA	HAZIRLIK
954	MERVE AKARI	NİĞDE ÜNİV. MÜH. FAK.	MAKİNA	2
	TAYLAN SAYGILI	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ MMF	MAKİNA	HAZIRLIK
956	FERHAN AYTAÇ	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ MMF	OTOMOTİV	HAZIRLIK

ÜYELERİMİZDEN HABERLER

- İskenderun İlçe Temsilciliğinde çalışan Teknik Görevlimiz Mahmut ÖZER'in oğlu,
- Murat DEMİRDÜZEN'in oğlu,
- Hüseyin Emre ÖĞÜT'ün oğlu oldu.
- Oda Onur Kurulu Üyemiz M. Selçuk GÖNDERMEZ'in torunu oldu.

Üyelerimizi tebrik ediyor, gözünüz aydın diyoruz.

-İşıl ÜNAL evlendi.

Üyemizi ve eşini tebrik ediyor, mutluluklarının daim olmasını diliyoruz.

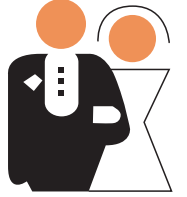
-Şube Yönetim Kurulu Yedek Üyemiz Hüseyin KALANTOR'un kızı evlendi.

-Büyükşehir Belediyesi İşyeri Temsilcisi Mahmut İŞLER'in oğlu nişanlandı.

-İskenderun İlçe Temsilciliği Yürütme Kurulu Sekreteri Mehmet BELLİ'nin oğlu evlendi.

-Üyemiz Ömer IŞIK'ın kızı evlendi.

Üyelerimizi tebrik ediyor, gözünüz aydın diyoruz.

- Hüseyin DİNLER,
- Talip CANGÜL rahatsızlık geçirdi.

-Selahaddin AY'ın eşi rahatsızlık geçirdi.

Üyelerimize ve yakınlarına geçmiş olsun dileklerimizi sunuyoruz

- Değerli Üyelerimiz,*
- 8572 sicil nolu Uğur GÜNER,
 - 11806 sicil nolu Mehmet TURHANER,
 - 34084 Sicil No'lu Üyemiz Zekeriya AÇIKGÖZ,
 - 27021 sicil nolu Şube Danışma Kurulu Üyemiz İbrahim EROĞLU vefat etmiştir.

*Kaybımız büyük, üzüntümüz derindir.
Üyelerimizin eş, dost ve yakınlarına ayrıca
camiamıza başsağlığı diliyoruz.*

- Şube Müdürümüz Elif DOĞRUYOL'un babası,
- Toros Tarım Ceyhan Fab. İşyeri Temsilcisi Mehmet KAYA'nın eşi,
- Erol ZORLU'nun annesi,
- Mehmet BALLYEMEZ'in annesi,
- Murat DEMİRDÜZEN'in babası,
- Ali SAÇIKARA'nın babası,
- Mehmet Soner KÖROĞLU'nun babası,
- Naci TANRISEVER'in abisi,
- İlbay GİRGİN'in kardeşi,
- Gökhan BAKIR'ın amcası,
- Mehmet İlker BULUT'un dayısı,
- Mehmet KOLUKIRIK'ın eniştesi vefat etti.

Üyelerimize ve yakınlarına başsağlığı dileklerimizi sunuyoruz.

MİMAR/MÜHENDİS

AUTOCAD programına hakim
Mimar veya İç Mimar arıyoruz
Sebatıs Duru Mimarlık Tuzla
İstanbul

BAĞLANTISI
Bağlantısı için Mimar Arayışında
Osmanlı Bağlantısı Çevresinde
İstanbul
0 212 361 62 22
www.bağlantisi.com.tr

TMMOB

ÜCRETLİ VE İŞSİZ MÜHENDİS, MİMAR ve ŞEHİR PLANCILARI KURULTAYI

14-15 Kasım
2009

İTÜ MAÇKA KAMPÜSÜ
MUSTAFA KEMAL ANFİSİ / İSTANBUL

**TMMOB ADINA SEKRETERYA
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI İSTANBUL ŞUBESİ**

Dikilitaş Mah. Eren Sk. No:30 Beşiktaş - İSTANBUL
(Yıldız Teknik Üniversitesi Karşısı)
Tel : (0212) 259 11 50 Dahili : 173 Faks : (0.212) 258 38 55
e-posta : tmmob.uimmsp.krity@emo.org.tr / http://emo.org.tr/tmmob_ucrissz_krt